

kunne gjøre ſtore Opdagelſer i dette Spørgsmaals rette Behandling, naar et tilſtrækkeligt Materiale fremkom om den forſkjellige Natur af de kirkelige Lønningsbeſtanddele. Dermed ſkal jeg ſlutte, endnu kun udtalende, ſom det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ſte Valgkreds (Winther) ſagde: I 1848 ſtod det kirkelige Indtagtsspørgsmaal uafgjort i det Mindſte, ſom jeg tidligere har fremdraget, efter Iſchernings Mening, og man er viſt fra alle Sider egentlig tilſidſt enig om, at uløſt ſtaar det dog endnu.

Sad: Jeg har den Opfattelſe, at denne Sag allerede i alt Væſentligt er ſaaledes fremſtillet, at det maa være klart for ærede Medlemmer, hvad de bør ſtemme for, og jeg ſkal derfor kun i de Ytringer, ſom jeg nu ſkal tillade mig at fremkomme med, henholde mig til ſaadanne enkelte Paafſtande, ſom jeg dog anſer det for temmelig nødvendigt at give et kort Tilſvar paa. Jeg ſkal fuldſtændig lade ligge de enkelte perſonlige Ytringer, ſom ere fremkomne mig vedrørende, idet jeg jo i denne Sag ſlet ikke har indtaget andet Standpunkt end det, hvorpaa jeg altid ſtaar, at jeg har ſøgt at udføre det, ſom har været min Pligt, nemlig i Dag at fremſtille for Thinget de Grunde, der maatte tale for at vedtage det Forſlag, hvortil jeg og andre ærede Medlemmer i Udvalget have ſluttet os. Med Henſyn til hvad der er kommet frem imod de af mig anførte Grunde ſkal jeg forſt bemærke, at naar det er ſagt, at det er aldeles urimeligt af mig at antage, at der kan hengaa flere Aar, inden vi kunne vente at faae denne Sag afgjort paa en Maade, der tiltaler os mere end Forſlaget Nr. 1, ſaa tror jeg ikke, at man i ſaa Henſeende kan, ſom det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) gjorde, henviſe til den Retning, i hvilken Folkerørelſerne gaa; thi dels er det meget ofte høiſt tvivlſomt, hvor Folkerørelſerne gaa hen, og dels er det i ethvert Fald givet, at Folkerørelſerne ingenlunde ſaaledes komme til Mødenhed i et eller to Aar; der kan endogſaa let gaa halve eller hele Aarhundreder hen, inden en Udvikling ſom den, han pegede paa, kommer til endelig Afſlutning. Derimod tror

jeg, at man i en Sag ſom denne meget ſandt og fornuftigt kan henviſe til dens Fortid. Jeg har haft den Gæde at ſidde i dette Thing i 14 Aar, og i de fleſte af diſe 14 Aar har Spørgsmaalet været fremme, i alt Fald var det fremme lige i Begyndelſen af dette Tidrum, og der har idelig og idelig fundet Afſtemninger Sted om det i dette Thing, ved hvilke det er godtgjort, hvorledes dette Things Flertal har været ſtemt; diſe Afſtemninger ere lige fra de 14 Aars Begyndelſe ikke gaaede i nogenſomhelſt anden Retning end i den allerſidſte Tid, og ikke deſto mindre har det ogſaa viſt ſig, at diſe 14 Aar ere gaaede, uden at der er opnaaet et eneſte Fremſkridt i Sagen. Der ſynes mig dog herefter at være Grund til at antage, at det heller ikke vil gaa i Fremtiden fuldt ſaa let, ſom enkelte Medlemmer have fremsat ſom temmelig ſikkert. — Den ærede foregaaende Vidſører udtalte, at det var urigtigt af mig, naar jeg havde ſagt, at han ikke altid havde holdt paa Pengeløn i Modſætning til Kornløn, men det ærede Medlem var ikke opmærkſom paa, at det har jeg aldeles ikke ſagt. Nei, jeg har fuldkommen indrømmet, at det ærede Medlem altid har været for Pengeløn og ikke for Kornløn; i den Henſeende har det ærede Medlem ikke indtaget nogen anden Stilliſt, end jeg ſelv har indtaget. Men hvad jeg ſagde, var, at forſt i Dag har det ærede Medlem ſtillet dette Punkt op ſom afgjørende for ikke at gaa ind paa Løsningen af Lønningspørgsmaalet. I den Henſeende er jeg i Dag i Overensſtemmelſe med mig ſelv, men det ærede Medlem ikke, og for at beviiſe dette, behøver jeg blot at henviſe til Stilliſtingen ifjor. Der forelaa da ikke andet ved eneſte Behandling end Kornløn, der forelaa ikke Pengeløn, og dog var det ærede Medlem villig til at ende Sagen. Der ſtaar fremdeles tilbage at omtale — og det er det Eneſte, jeg endnu ſkal berøre — hvad der i Dag ſynes at have valet den væſentligſte Betænkelighed, nemlig Beſtemmelſen i § 11. Naar denne Beſtemmelſe ogſaa for det ærede Medlem, der ſidder bag ved mig, det ærede Medlem for Ribe Amt (Ternauſen), er en væſentlig Indvending mod Loven, hvad jeg oprigtigt talte ikke har vidſt for nu, hvilket maaffe